

[Lawaetz]

at vi er dér igen, at vi skal stemme for at få 240 mill. hjem i statskassen.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Det er jo lidt besynderligt, at hr. Bernhard Baunsgaard lægger så megen vægt på en afgift på øl og spiritus, når det er en sodavandsafgift, det er blevet til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 87 stemmer mod 84 (S, SF, VS, Preben Lange (Grønl.) og Steenholdt (Grønl.)).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 87:

Forslag til lov om ændring af afskrivningsloven og forskellige andre skattelove. (Begrænsning af fradragsretten i visse lejeforhold (leasing)).

(Fremsat 30/11 83. Første behandling 2/12 83. Betænkning 8/12 83. Anden behandling 13/12 83. Tillægsbetænkning 13/12 83).

Der var stillet 9 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Lykketoft (S):

Sådan som der er meldt i tillægsbetænkningen, må man sige, at der ser ud til om lidt at blive vedtaget et forslag om indgreb mod leasing, som lukker nogle huller, fjerner nogle arrangementer, som vi er enige om har været utålelige, men som gør det ved hjælp af en tragt, der løber ud i en si.

Tragten er den lange tid, det har været for skatteministeren at fremkomme med et forslag, og den beklagelige kendsgerning, at det forslag, socialdemokratiet havde fremsat til ikrafttræden 1. november 1983, ikke kunne samle flertal.

Sien er, at man efterlader en række muligheder for skattespekulation, som det vil vise sig nødvendigt for folketinget at vende tilbage til i løbet af ganske kort tid.

Vi havde under andenbehandlingen en lang diskussion om skibsanparter, hvortil kun er at sige, at ikke blot ønsker man fra det borgerlige flertals side at tage de nødvendige og rimelige hensyn til beskæftigelsen på værfterne, man inviterer direkte til at gøre værfterne stadig mere afhængige af denne særprægede og samfundsøkonomisk lidet fornuftige finansieringsform.

Så er der bygningerne. Et flertal har mærkværdigvis – jeg siger »mærkværdigvis« i forhold til de diskussioner, der har været ført – ikke ønsket at afskære muligheden for forskudsafskrivninger på bygninger, der opføres med henblik på leasing. Det er meget beklageligt, for vi kan godt blive enige om, at det af mange praktiske grunde kan være ønskeligt at undtage bygningsområdet fra det generelle leasingindgreb.

Det er ganske overordentlig uforståeligt for mig, at det radikale venstre i sidste ende alligevel ikke vil medvirke til at afskære forskudsafskrivninger ved leasingarrangementer. Det vil medføre, at man også på dette område fortsat vil se en række odiose arrangementer, fordi der vil være en ganske betydelig afskrivningsmæssig likviditetsfordel ved bygningsarrangementer tilbage. Den ville ikke være bevaret, hvis man havde vedtaget det lille og fuldt teknisk gennemarbejdede, fuldt belyste ændringsforslag, socialdemokratiet og SF stillede til anden behandling og har genfremsat til tredje behandling, fordi vi måtte konstatere ved betænkningen til anden behandling, at de radikale ikke havde fået tid til at overveje konsekvenserne af forslaget. Det håber vi er sket i mellemtiden, men det ser beklageligvis ikke ud til, at vi får vores forhåbninger indfriet.

Vi har foreslået en ny og forhåbentlig klarere version, der skal forhindre omgåelse på et andet punkt, nemlig hvor man vil omgå begrænsningen i antallet af ejere til under 3 i regeringens forslag ved leasing af maskiner

[Lykketoft]

og containere og alt muligt andet ved at udstykke ejendomsretten til enkelte containere, enkelte maskiner osv. til enkeltpersoner.

Jeg synes, det er så meget mere beklageligt, som jeg har indtryk af, at man i den borgerlige lejr og hos de radikale erkender, at her har vi ganske klart dokumenteret omgælsesproblemet. Vi har allerede set annoncer om, hvordan den omgæelse vil foregå. Alligevel vil man ikke gribe ind nu. Alligevel siger man: nu må vi se, hvor meget det bliver, og så kan vi måske gribe ind efterfølgende. Jeg synes, det er en utålelig slap holdning, men den er karakteristisk for mange af de bestræbelser, vi har set udfolde sig, også tidligere, når vi skulle have strammet skatte-lovgivningen op, de vanskeligheder, der er med at samle flertal for at gøre det rigtige.

Socialdemokraterne har tilsluttet sig, at det ene ændringsforslag, der blev vedtaget ved anden behandling, tages tilbage. Det vedrører etableringskontoordningen, en præcision af håndhævelsen af arbejdskravet, som vi indførte i foråret for at få frigivet midler, og sanktioner i den forbindelse.

Når vi er gået ind på at tage det tilbage, er det, fordi vi syntes, at vi var i en meget mærkværdig situation, man kan sige en lidt absurd situation, efter andenbehandlingen, hvor det radikale venstre, som medvirkede til disse indgreb over for etableringskonti og investeringsfundsmidler i foråret, kunne gennemskue præcisions- og sanktionsbestemmelserne for etableringskontoloven og derfor stemte for, men vedrørende de tilsvarende bestemmelser for investeringsfundsloven stemte imod. Det syntes vi var så mærkværdigt, at vi var nødt til at give skatteministeren ret i, at det ville være rimeligt, at bestemmelserne i disse to love over for de samme problemstillinger blev gjort ensartede.

Vi er gået med til at tage forslaget tilbage, fordi skatteministeren i samråd og i den bemærkning, der er afgivet i tillægsbetænkningen, har erklæret sig villig til, hvis det er den regering, der fortsætter, at fremsætte lovforslag, der præciserer disse ting, straks efter nytår.

Det er klart, at hvis det er en anden regering, vil det samme blive tilfældet, så vi har altså sikkerhed for, at disse ting bliver bragt fornuftigt på plads og på ensartet måde i de to love. Vi forstår ikke den højere visdom i, at man skulle vedtage halvdelen af den sam-

me problemstilling i den ene lov, men ikke i den anden.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har altid syntes, at hr. Lykketoft var en dygtig skatteminister. Jeg er til gengæld ved at komme til den overbevisning, at hr. Lykketoft er en overordentlig udygtig skattepolitiker, når han er i opposition. Må jeg have lov til at anføre nogle, synes jeg i hvert fald, meget stærke indicier herfor:

For det første er de socialdemokratiske ændringsforslag efter hr. Lykketofts fremstilling heroppe gennemtænkte. Når hr. Lykketoft så får flertal for en del af disse ændringsforslag, så tager han dem tilbage.

Derefter vil jeg gerne bemærke, at det jo er meget godt, at man her fremsætter et forslag. Når det nu gang på gang har vist sig, at de forslag, som socialdemokratiet i opposition fremsætter, er ugennemtænkte og ugennemregnede, endog i den grad, at man trækker det tilbage, man får flertal for, for ikke at risikere, at det bliver gennemført, så kan jeg ikke uden at have sikret mig – det bliver jeg nødt til at sige – sagkyndig bistand uden for socialdemokratiet til vurdering anbefale den radikale gruppe at gennemføre noget af det.

Jeg sagde til hr. Lykketoft, at de ændringsforslag, han havde indarbejdet i dette lovforslag, jo var fremsat som særligt lovforslag for en meget stor dels vedkommende, og jeg sagde: lad os tage os tid til at gennemtænke det, så jeg kan få tid til at kontakte mine sagkyndige. Hr. Lykketoft har været med til at komme med adskillige forslag – og hvad han ikke har kunnet præstere, har den øvrige socialdemokratiske gruppe præsteret – som ved nærmere gennearbejdning har vist sig at være totalt misvisende.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg skal ikke indlede en lang diskussion med hr. Bernhard Baunsgaard, men sige, at jeg også har haft lejlighed til at fremsætte adskillige lovforslag, som efter min mening er blevet ringere, fordi det var nødvendigt med hr. Bernhard Baunsgaards medvirken, inden de kunne nå frem til tredje behand-

[Lykketoft]

ling, til vedtagelse her i tinget. Men nok om det.

Det, der er det mærkværdige ved det forslag, som det forarger hr. Bernhard Baunsgaard at vi er gået med til at trække tilbage, er, at hr. Bernhard Baunsgaard ser sig i stand til at gennemskue forslaget vedrørende etableringskontoloven, men ikke at gennemskue det nøjagtig tilsvarende forslag vedrørende investeringsfondsloven. Det synes vi er så mærkværdigt, at vi sagens lidenhed taget i betragtning synes, at det retssikkerhedsmæssigt og ordensmæssigt vil være mest rimeligt, at de bestemmelser, der skal omfatte de samme problemstillinger i de to love, bliver ens, og det er vi villige til at afvente. Vi havde selvfølgelig håbet, at hr. Bernhard Baunsgaard havde været i stand til at gennemskue de samme bestemmelser i de to love, sådan at vi kunne have vedtaget det, som vi tilsyneladende er enige om, for begge loves vedkommende, nu.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Inden dette udarter til en slags Oxfordmøde, kommer jeg til at sige, at det ændringsforslag, som hr. Lykketoft nu har taget tilbage, drejede sig om præcisering af et arbejdskrav, hvor jeg har haft lejlighed til over for hr. Lykketoft, også heroppefra, at sige, at det har jeg ikke særlig meget fidus til, men det var en betingelse fra socialdemokratisk side.

Når der kommer en præcisering, så det dog efter skatteministeriets mening er mere administrerbart, så lad os dog gennemføre det! Men det vil hr. Lykketoft ikke. Derimod vil han have indført det, der er vanskeligt at administrere, også for en anden lov, men det bliver altså bare ikke med vore stemmer. Der må han søge andre forbundsfæller.

Formanden:

Vi skal snart til andre ordførere, men hr. Lykketoft for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Der er ikke tale om at indføre noget nyt vedrørende en anden lov. Der er tale om identiske bestemmelser for de to love, som blev vedtaget i foråret med radikal støtte.

Hagen Hagensen (KF):

Når vi nu skal til at vedtage lovforslaget om udlejning eller om leasing, så er der grund til at bemærke, at det, der nu sker, er rimeligt og fornuftigt. Man gør op med vildskud på dette område, og man tager rimelige hensyn til de beskæftigelsesmæssige forhold.

Når jeg siger dette, så skyldes det, at vi må erkende, at det er en balance, der skal gennemføres. Det har vi sagt før, men der er mellem anden og tredje behandling ikke fremkommet noget, der forrykker de ting, der er nævnt, om, hvilken indflydelse det ville have bl.a. på vore skibsværfter, hvis man ikke tog den stilling til skibe, som man har taget ved lovforslaget.

Der er ej heller, synes jeg, på nogen måde ført i marken en fornuftig begrundelse for, at man i øjeblikket skulle ændre ved reglerne for så vidt angår forskudsafskrivning ved opførelse af bygninger. Også om dette gælder, at der er beskæftigelsesmæssige hensyn at tage.

Der er i hvert fald den ting ved det, at den udformning og den begrundelse, man har givet vedrørende ændringsforslagene fra socialdemokratiets side, gør, at det ikke kan gennemføres i den form og ikke bør gennemføres i den form.

Der er da intet underligt i, hvis der er nogle ganske få om at eje en virksomhed, at de også skulle kunne gøre brug af den forskudsafskrivning, der er. Det er interessant-skaber i meget, meget stort tal, man ønsker at ramme. Man kommer til at gribe ind alt for snævert, hvis man gør det på den måde, der er foreslået i ændringsforslagene.

Jeg vil godt sige én ting mere. Jeg forstår meget vel, når hr. Lykketoft peger på, at der med det ændringsforslag, der er stillet under nr. 3, hvor man taler om fælles udlejningsvirksomhed, kan være forhold, der nok skal tages op til bedømmelse, men det kan bare ikke gøres med den udformning, hr. Lykketoft har givet forslaget, for »fælles udlejningsvirksomhed« er et særdeles uklart begreb, også på den måde, det er forklaret i bemærkningerne. Derfor kan vi ikke medvirke til at gennemføre dette her og nu.

Når jeg har sagt dette, vil jeg gerne føje til, at det af ministeren for skatter og afgifter under udvalgsbehandlingen er oplyst, at man i begyndelsen af næste år vil fremsætte for-

[Hagen Hagensen]

slag til lov om ændring af investeringsfondsloven og etableringskontoloven til præcisering af arbejdskravets opfyldelse. Ud fra dette er der i udvalget et bredt flertal, hvortil hører regeringspartierne, der går ind for ændringsforslag nr. 4-7 i tillægsbetænkningen.

Vi skal vende tilbage til disse forhold, men problemet, vi har med at gøre i dag, er ikke, som hr. Lykkesoft udtrykte det, at det skulle være en tragte, der løb ud i en si. Det beskrivende billede, han gav af, hvordan det var, må stå for hr. Lykkesofts egen regning. Vi står over for, at vi skal gøre noget, der er rimeligt og fornuftigt, over for det, som socialdemokratiet havde ønsket at føre frem, nemlig begrebet finansiel leasing, som det endnu ikke er lykkedes dem at forklare hvad er, og det ville derfor være som at slå en prop i over for noget, som man egentlig ikke aner hvad er.

Jeg synes, det er rimeligt, at vi gør det på den måde, vi nu gør det. Der er taget hensyn til beskæftigelsen, der er gjort op med vildskud. Vi er tilsagt, at skulle der vise sig flere, nu vel, så må vi tage forholdet op til fornyet drøftelse.

Rahbæk Møller (SF):

Om et øjeblik vil det vise sig, om lovforslaget bliver vedtaget med alle de huller, der er påvist under udvalgsbehandlingen.

Det drejer sig for det første om forskudsafskrivninger på bygningerne, som bør begrænses, hvis det ikke skal være ét stort hul i lovgivningen.

Det drejer sig for det andet om skibene. Her fik vi et forslag forkastet ved andenbehandlingen. Nu har vi forsøgt med en anden model. Vi håber, den går bedre. Den er meget lempelig, vi forbyder kun »bare boat charter« efter en overgangsperiode på 2 år.

Endelig drejer det sig om at undgå, at der udvikles interessentskabslignende konstruktioner, der bygger på fysiske andele. Det er en klar omgåelse af loven, og det må forhindres.

Jeg kan anbefale, at tinget stemmer for disse 3 ændringsforslag.

Så skal jeg kommentere ændringsforslag nr. 4, 5, 6 og 7, der jo bygger på en aftale mellem regeringen og socialdemokratiet og er begrundet i, at der skete det mærkelige ved andenbehandlingen, at de radikale gik sammen med arbejderpartierne på ét punkt,

men sammen med regeringen på et andet punkt. Vi er enige med regeringen og socialdemokratiet i, at det er en højst uheldig konstruktion, der kom ud af det. Vi har ikke del i aftalen. Vi vil derfor undlade at stemme for disse 4 ændringsforslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

I denne debat om ændringsforslagene skal jeg alene holde mig til spørgsmålet om muligheden for fortsat at bygge skibe på anparter.

Jeg gør opmærksom på, at dette ændringsforslag fra socialdemokraterne er kopieret efter den svenske lov, ganske vist ikke i helt så stram udformning. Vi har tilsvarende bestemmelser i Holland, og derfor vil det være rimeligt at se på, hvordan udviklingen har været i de to lande.

Klarest oplyst er det for Sveriges vedkommende. Det er sådan, at de svenske værfter har været ude i en meget stor krise, og de er nu praktisk taget statsejede alle sammen og kører videre med meget store statstilskud, større end de statstilskud, der indirekte gives i Danmark. Den svenske handelsflådes tonnage var før indførelsen på ca. 8 mill. BRT. Den er nu faldet til under 4 mill. BRT. I den samme periode har der været en svag stigning i den danske handelsflåde.

Efter indførelsen af tilsvarende regler i Holland skete der det, at den hollandske coasterflåde faldt fra ca. 900 skibe til godt 300. I samme periode steg den danske coasterflåde med ca. 600 skibe.

Jeg kan godt forstå, at man er betænkelig, for det er jeg også. Jeg har i 1970'erne rejst spørgsmålet, hvor meget vi skal give i tilskud til værfterne. Der er ét tidspunkt, hvor vi i hvert fald ikke kan indskrænke antallet af danske arbejdspladser, og det er, når vi ikke kan anvise de mennesker, der bliver arbejdsløse ved et indgreb som det socialdemokratiske, andre arbejdspladser. Det kan vi ikke i øjeblikket, og derfor må jeg meget stærkt henstille, at man stemmer dette ændringsforslag ned. Det glæder mig, at en mand, der er så nær på det som tidligere minister hr. Risgaard Knudsen, er enig med mig i denne vurdering.

(Kort bemærkning).

Lykkesoft (S):

[Lykketoft]

Jeg beklager meget, at hr. Bernhard Baunsgaard åbenbart slet ikke har haft tid til at læse ændringsforslagene, hverken før andenbehandlingen eller før tredjebehandlingen.

Det, der var tilfældet i den ordveksling, vi havde lige før, var, at hr. Bernhard Baunsgaard åbenbart havde misforstået indholdet af nogle ændringsforslag. Nu står hr. Bernhard Baunsgaard op og argumenterer mod nogle ændringsforslag på skibsområdet, som var til debat ved anden behandling, blev stemt ned ved anden behandling og ikke er genfremsat. Det synes jeg er særpræget.

Jeg skal bare, nu det er rejst, nævne, at disse ændringsforslag, som altså ikke er til debat i dag, fordi de ikke er genfremsat, blev fremsat til andenbehandlingen, fordi der ved førstebehandlingen hos de borgerlige partier tilsyneladende var interesse for gradvis at begrænse muligheden for leasingfinansiering af skibe. Vi fremsatte til forhandling med de andre partier et forslag, der skulle træde i kraft for kontrakter indgået efter 1. januar 1985, og som derfor, hvis det havde beskæftigelsesvirkninger overhovedet, ville have det engang i slutningen af 1980'erne. Der ville altså både af den grund og af andre grunde være ganske udmærket mulighed for at overveje andre og samfundsøkonomisk mere hensigtsmæssige måder at sikre beskæftigelsen på skibsværfterne på. Det var nøjagtig de synspunkter, fagbevægelsens ledende folk i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd gav udtryk for om disse ændringsforslag i en udtalelse i mandags.

Alt dette nævner jeg bare, fordi hr. Bernhard Baunsgaard på et helt misforstået grundlag fremdrager nogle ændringsforslag, som ikke er inde i billedet længere.

Så skal jeg i øvrigt sige, at det eneste ændringsforslag, der er vedrørende skibe, er fra socialistisk folkeparti. Det vil vi undlade at stemme om.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg indrømmer blankt, at det kan være vanskeligt at finde ud af, hvornår socialdemokraterne stiller et ændringsforslag, hvornår de tager det tilbage, og hvornår de fastholder det, men det var nu ikke min fejltagelse. Når jeg kom med disse bemærkninger

om de ændringsforslag, socialdemokraterne har stillet til dette lovforslag, og som de ikke har genfremsat, så var det fordi jeg håbede på, at socialdemokraterne ville indrømme, at det var en total fejltagelse at komme med disse ændringsforslag netop nu. Men jeg forstår, at socialdemokratiet ikke ønsker heroppefra at indrømme, at det var en fejltagelse, og at forslagene aldrig skulle have været fremsat i en krisetid med stor arbejdsløshed. Det beklager jeg.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg vil bare sige, at når hr. Bernhard Baunsgaard godt var klar over, at forslagene ikke var stillet, kan det jo undre, at han opfordrer tinget til at stemme imod dem.

Formanden:

Hr. Bernhard Baunsgaard for en sidste kort bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja, jeg indrømmer blankt, at den gløse skulle jeg ikke have brugt. Jeg skulle have sagt: vil socialdemokraterne ikke nok gå op og indrømme, at de har taget fejl her som på flere andre punkter? Det vil man altså ikke, all right, så står vi der.

Wilhelm (VS):

VS vil undlade at stemme for ændringsforslagene nr. 4-7 og stemme for de øvrige ændringsforslag. Vi finder, det er meget beklageligt, at der kommer det resultat ud af det, som ændringsforslag nr. 4-7 er udtryk for, men vi må på den anden side indrømme, at det resultat, der ellers lå på grund af hr. Bernhard Baunsgaards fuldstændige inkonsekvens, er så besynderligt, at det er svært at lade blive stående.

Om de øvrige ændringsforslag, som er stillet af henholdsvis socialdemokratiet og SF eller af SF alene, kan jeg kun sige, at de selvfølgelig ikke er nær vidtgående nok, men det kan man dårligt bebrejde de 2 partier, efter at forsøg på at stoppe leasingspekulationerne med mere generelle forslag er blevet jordet her i salen.

[Wilhelm]

Jeg synes, at dette i en nøddeskal viser, hvad vi før har set: der kan ikke laves skatte-reform, hvis det skal bero på det radikale venstre, i hvert fald ikke så længe det er hr. Bernhard Baunsgaard, det drejer sig om. Det, vi ser demonstreret meget tydeligt i dag, er, at der end ikke kan laves en rent forsvars-mæssig lapning mod skattefiduserne, så længe det er det radikale venstre og hr. Bernhard Baunsgaard, man er afhængig af.

Det kan godt være, at dette smager lidt af personfølgelse, og jeg vil godt sige, da det nok er sidste lejlighed, at jeg havde sat mig for, før jeg kom her, at det måtte være sagerne, vi snakkede om, ikke personerne. Men det er altså meget, meget vanskeligt, når det drejer sig om lige præcis hr. Bernhard Baunsgaards optræden.

Jeg må indrømme, at jeg føler mig samspilsramt. Jeg tror, jeg er den eneste, der har lidt den skæbne igennem år at have haft præcis de samme 3 områder som hr. Bernhard Baunsgaard: skat, ret og kultur. Hvis der er andre, der har haft de samme områder, så har de i hvert fald ikke haft mine vilkår. Jeg har overhovedet ikke kunnet dele de ordførerskaber med nogen andre. Hvis der skulle være nogen, der også havde haft det, så har de i hvert fald ikke haft mine vilkår, nemlig at jeg altid kom på talerstolen, efter at hr. Bernhard Baunsgaard med 20 korte bemærkninger havde drevet det ud ad enhver mulig tangent.

Endelig vil jeg sige, at det bliver jo også vanskeligt at holde sig til sagen og ikke til personen, eftersom hr. Bernhard Baunsgaard har en utrolig evne til at sørge for, at sagen er hr. Bernhard Baunsgaards.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg tror virkelig ikke, at hr. Wilhelm overdrev, når han sagde, at for ham er det efterhånden blevet en fiks idé, at sagen herinde drejer sig om at påstå et eller andet om mig, og når man så beder om bevis, så undlader han at komme med det. Men lad det nu ligge.

Jeg synes, at hr. Wilhelm skal forlade sin fikse idé, og hvis vi nu får et valg – hvad noget tyder på og andet ikke tyder på – synes jeg, at hr. Wilhelm skulle tage socialdemokratiet under armen, gå ud i en valgkamp

sammen med SF og skaffe flertal. Det, man skal gå ud og sige, er: stem på os, så er I sikre på, at der bliver ca. 20.000 værfarbejdere arbejdsløse, når vi har fået gennemført disse indskrænkninger, og et tilsvarende antal på de danske skibe. Det synes jeg man skulle gøre, så er vi tilbage til sagen, men det tør man jo nok ikke.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg er sjældent enig med hr. Wilhelm, men vedrørende sagen hr. Bernhard Baunsgaard er vi fuldstændig enige.

Formanden:

Det er kun i dagens anledning, jeg har ladet debatten køre så langt. Jeg beder om, at man ikke fortsætter i det spor.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Jeg vil gerne minde om, at hr. Bernhard Baunsgaard ved førstebehandlingen af dette forslag gjorde opmærksom på, at med en støtte til skibsbygning, der ligger oppe omkring 100.000 kr. pr. ansat, kan vi ikke gå længere, men det, hr. Bernhard Baunsgaard nu gør, er at gå længere. Vi er oppe på en støtte til skibsbygning, som er større end arbejdsløningerne. Der kunne laves mange fornuftige arbejdspladser for de samme dødsyge støttebeløb, som vi giver via skibskreditfonden, via indekserede afskrivningsregler og nu via leasingfiduserne i skibsbygning. Så meget om det.

Dernæst vil jeg gerne sige, at den filosofi, hr. Bernhard Baunsgaard lægger til grund, når han tager stilling til spørgsmålet om at lukke for leasingfiduser inden for skibsfinansiering, fører jo i sin konsekvens til, at Danmark skal være et Liechtenstein, at Danmark skal være skruibrækkeren blandt de lande, som ellers prøver at dæmme op for disse ting. Når man henviser til erfaringer fra Sverige og Holland, som hr. Bernhard Baunsgaard gør, og på den måde han gør det, så er den eneste logiske konsekvens, at her skal vi altså gøre det endnu mere favorabelt for spekulanterne, uanset hvor dyrt det er for samfundet. Det er simpelt hen at gøre Danmark skattemæssigt til et Liechtenstein eller noget

[Wilhelm]

tilsvarende. Det er konsekvensen af hr. Bernhard Baunsgaards holdning til leasing og skibsfinansiering.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg gør opmærksom på, at gennem det lovforslag, vi om et øjeblik får vedtaget, sker der ingen ændring med hensyn til muligheden for at investere i skibe. Det er den lovgivning, som blev gennemført af den socialdemokratiske regering. Så vidt jeg husker, var det hr. Kampmann, der fremsatte forslag til den, men det sidste kan jeg huske fejl om.

Med hensyn til at hr. Knud Lind har samme opfattelse af min person, kan jeg kun sige, at det er vel en fortsættelse af den alliance, man ser trække op her: socialdemokratiet og SF og VS stemmer sammen med fremskridtspartiet. Så det undrer mig da ikke. Det er en opvarmning til en valgkamp, men sagligt er det – undskyld, der var jeg nær kommet til at bande – sagligt er det ikke.

Formanden:

Vi vender tilbage til finansloven senere.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1.
forkastedes, idet 84 stemte for, 88 imod.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 26 stemte for, 88 imod; 59 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes, idet 85 stemte for, 87 imod.

Ændringsforslag nr. 4-7
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1.

Ændringsforslag nr. 9 betragtedes som

bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 2

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 162 stemmer mod 11 (FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Tredje behandling af lovforslag nr. L 26 A:

Forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m.v.

Af Lykketoft (S) m.fl.

(Fremsat 6/10 83. Første behandling 15/11 83. Betænkning 8/12 83. Anden behandling 13/12 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hagen Hagensen (KF):

Jeg skal oplyse, at udvalget har behandlet lovforslaget i et møde.

Herefter indstiller et flertal (socialdemokratiets, socialistisk folkepartis og det radikale venstres medlemmer af udvalget) forslaget til vedtagelse uændret, mens et mindretal (det konservative folkepartis, venstres, centrum-demokraternes og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til forkastelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 94 stemmer mod 79 (KF, V, CD, FP, KrF og 4 (UP)).